

Sygn. akt XII Gz 180/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bożena Kachnowicz – Kokot (spr.)

Sędziowie: SSO Jolanta Safader – Skwarlińska

SSR (del.) Magdalena Kiedrowicz – Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 07 grudnia 2012 roku, sygn. akt VI GC 1690/12

w przedmiocie przekazania sprawy według właściwości Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawy w W.
– Wydziałowi Gospodarczemu.

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt XII Gz 180/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 07 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Gdyni stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę według właściwości Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w W. – Wydziałowi Gospodarczemu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powód (...) sp. z o.o. w G. wystąpił przeciwko (...) sp. z o.o. w W. z pozwem o zapłatę, nie uzasadniając właściwości Sądu Rejonowego w Gdyni. W uzasadnieniu zaznaczono, że w odpowiedzi na pozew pozwany zgłosił zarzut niewłaściwości Sądu Rejonowego w Gdyni i wniósł o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w W. z uwagi na fakt, że pozwany ma siedzibę w W.. Sąd I instancji wskazał na art. 30 k.p.c. zgodnie, z którym powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi nie będącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowił art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 30 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik postępowania – art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji brak wezwania powoda do uzupełnienia braku

formalnego polegającego na nieprzytoczeniu w treści pozwu okoliczności uzasadniających właściwość sądu, do którego złożony został pozew;

- naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik postępowania – art. 46 k.c., poprzez jego niezastosowanie mimo że do akt sprawy została przez powoda złożona umowa, w której strony poddały rozstrzygnięcie sporów Sądowi Gospodarczemu w Gdyni;
- naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik postępowania – art. 200 § 1 k.p.c., poprzez jego zastosowanie pomimo braku zaistnienia przesłanki jego zastosowania, tj. niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Gdyni;
- naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak należytego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o uwzględnienie niniejszego zażalenia, w trybie art. 395 § 2 k.p.c.

W uzasadnieniu skarżący powołał się na złożoną do akt sprawy umowę, z której wynikało, iż spory mogące wyniknąć na gruncie jej stosowania miały być rozstrzygane przez Sąd Gospodarczy w Gdyni. Skarżący stwierdził, że z uwagi na umowę prorogacyjną wyłącznie właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w Gdyni. Powód zarzucał, że Sąd I instancji nie wezwał go do usunięcia braku formalnego pozwu poprzez wskazanie okoliczności uzasadniających wybraną przez stronę właściwość Sądu. W opinii powoda wydane przez Sąd postanowienie narusza także art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. z uwagi na brak należytego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie w całości i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Powód wytoczył powództwo przed Sądem Rejonowym w Gdyni.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Gdyni oraz wniosła o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. z uwagi na jej siedzibę.

Powód uzupełniając braki formalne pozwu, załączył umowę stron sporu, z której wynikało, iż spory mogące wyniknąć na gruncie jej stosowania miały być rozstrzygane przez Sąd Gospodarczy w Gdyni.

Z art. 46 § 1 k.p.c. wynika, że strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wyniknąć z oznaczonego stosunku prawnego; sąd ten będzie wówczas wyłącznie właściwy, jeżeli strony nie postanowiły inaczej.

W tej sytuacji nie mógł odnieść skutku zarzut pozwanego niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Gdyni, skoro strony sporu w umowie prorogacyjnej ten Sąd wskazały, jako właściwy do rozstrzygnięcia sporów.

Sąd Okręgowy natomiast odnosząc się do zarzutu powoda, że Sąd I instancji naruszył art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. ponieważ nie wezwał go do uzupełnienia braku formalnego polegającego na nieprzytoczeniu w treści pozwu okoliczności uzasadniających właściwość sądu, do którego złożony został pozew, uznał go za bezpodstawny. Zgodnie bowiem z utrwalonym w judykaturze poglądem nieprzytoczenie w pozwie okoliczności uzasadniających właściwość sądu nie uzasadnia zastosowania art. 130 § 1 k.p.c. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 101/06, Lex nr 197677).

Ponadto Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska skarżącego, że Sąd Rejonowy naruszył art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak należytego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia.

Naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. można uznać tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego, lecz taka sytuacja – zdaniem Sądu Okręgowego – nie miała miejsca w rozpoznawanej sprawie.

Omówione powyżej, chybione zarzuty, nie miały jednak wpływu na fakt, iż skarżący wykazał, iż strony zawarły umowę prorogacyjną, w której jako Sąd właściwy do rozstrzygania sporów wynikłych na tle stosowania umowy wskazały Sąd Rejonowy w Gdyni.

Wskazując, więc na powyższe motywy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie.